

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

BM-II.059.1.136.2025

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację poselską nr 8663 Pana Posła Franciszka Sterczewskiego „w sprawie wysokości rent socjalnych”, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Odpowiadając na pytanie dotyczące planowanych podwyżek rent socjalnych informuję, że renta socjalna wynosi 100% kwoty najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy ustalonej i podwyższonej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631).

Przesłanki przyznania świadczenia w postaci renty socjalnej reguluje ustawa z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz.U. z 2023 r. poz. 2194 oraz z 2024 r. poz. 1615). Na jej podstawie renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- przed ukończeniem 18. roku życia,
- w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. roku życia,
- w trakcie kształcenia w szkole doktorskiej, studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Wskazane przesłanki nabycia prawa do renty socjalnej oznaczają, że jest ona przeznaczona dla osób, które z powodu wcześniej powstałej niezdolności do pracy nie miały możliwości podjęcia pracy zawodowej i nabycia własnych uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy, a niekiedy zdobycia jakichkolwiek kwalifikacji zawodowych.

Od 1 marca br. kwota renty socjalnej wynosi 1878,91 zł. Obecnie w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej nie są prowadzone prace w kierunku zwiększenia kwoty renty socjalnej poza coroczną waloryzacją tego świadczenia.

Osoby znajdujące się w trudnej sytuacji życiowej i dochodowej mogą korzystać ze wsparcia świadczonego w ramach systemu pomocy społecznej, będącej instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości.

Rolą pomocy społecznej jest w pierwszej kolejności wspieranie osoby lub rodziny w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia potrzeb bytowych, tak by stała się ona samowystarczalna. Rodzaj, forma i wymiar świadczenia powinny być odpowiednie do okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy, zaś potrzeby osób i rodzin z niej

korzystających winny zostać uwzględnione, jeżeli odpowiadają celom i mieszczą się w możliwościach pomocy społecznej. Wśród przesłanek umożliwiających uzyskanie pomocy wymienić należy między innymi niepełnosprawność i długotrwałą lub ciężką chorobę.

W systemie pomocy społecznej występują różnorodne świadczenia, o charakterze pieniężnym (zasiłki) i niepieniężnym (np. usługi opiekuńcze, pobyt i usługi w ośrodkach wsparcia, poradnictwo specjalistyczne).

O ile przyznanie prawa do świadczenia pieniężnego z pomocy społecznej uzależnione jest od spełnienia kryteriów dochodowych, prawo do świadczeń niepieniężnych jest od nich zasadniczo niezależne. W niektórych sytuacjach świadczenia (usługi) przyznawane są pod warunkiem całkowitej lub częściowej odpłatności, przy czym odpłatność zależy od wysokości dochodu świadczeniobiorcy i jego rodziny.

W każdym przypadku o tym, czy dana osoba lub rodzina kwalifikuje się do otrzymania świadczeń z pomocy społecznej (również w kwestii ich zakresu i formy) decyduje - na podstawie informacji zebranych podczas rodzinnego wywiadu środowiskowego, przeprowadzanego przez pracownika socjalnego - kierownik ośrodka pomocy społecznej. Od wydanej decyzji przysługuje prawo wniesienia odwołania do samorządowego kolegium odwoławczego.

Świadczenia z systemu pomocy społecznej udzielane są, co do zasady, na wniosek osoby zainteresowanej. Sytuacja każdej osoby lub rodziny wymagającej wsparcia rozpatrywana jest indywidualnie, a pomoc powinna być odpowiednia do zdiagnozowanych potrzeb, wynikających z trudnej sytuacji, w jakiej dana osoba lub rodzina się znajduje.

W Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej podejmowane są liczne działania zmierzające do poprawy jakości życia osób z niepełnosprawnościami. Inicjatywy legislacyjne uwzględniają przede wszystkim fakt istotnego zróżnicowania tej grupy, w zakresie ponoszenia dodatkowych kosztów związanych m.in. z leczeniem czy rehabilitacją. W Ministerstwie dokłada się wszelkich starań, by oferowane wsparcie odpowiadało na te potrzeby w jak największym stopniu.

Należy wskazać na przygotowane w resorcie inicjatywy ustawodawcze, przewidujące dodatkowe wsparcie dla osób z niepełnosprawnościami. W celu pokrycia kosztów opieki oraz rehabilitacji osoby niepełnosprawnej, przygotowano Ustawę z dnia 7 lipca 2023 r. o świadczeniu wspierającym (Dz. U. poz. 1429, z późn. zm.). Akt ten wszedł w życie 1 stycznia 2024 r. Świadczenie wspierające przysługuje osobie, która ukończyła 18 roku życia i posiada decyzję ustalającą poziom potrzeby wsparcia, o której mowa ustawie z dnia 27 sierpnia r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, jeżeli potrzebę wsparcia określono w jej przypadku na poziomie od 70 do 100 punktów w skali. W zależności od ustalonego poziomu potrzeby wsparcia, osobie przysługuje określona ustawowo kwota wsparcia. Celem świadczenia wspierającego jest udzielenie świadczeniobiorcom pomocy służącej częściowemu pokryciu wydatków związanych z zaspokojeniem ich szczególnych potrzeb życiowych.

Osoba zainteresowana otrzymaniem wsparcia powinna złożyć wniosek do wojewódzkiego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności, wydającego decyzję ustalającą poziom potrzeby wsparcia, a po jej otrzymaniu zawnieść o świadczenie wspierające do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej przygotowano również projekt ustawy o asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami, której podstawowym zamierzeniem jest systemowe uregulowanie dostępu do przedmiotowej formy pomocy, co umożliwi osobom wymagającym intensywnego wsparcia realizowanie ich prawa do niezależnego życia. Usługa asystencji osobistej, polegająca na indywidualnym wsparciu osób z niepełnosprawnościami w wykonywaniu codziennych czynności ma na celu ich aktywne włączenie i umożliwienie im pełnego udziału w życiu społecznym i zawodowym. Wprowadzenie tych rozwiązań stanowi realizację prawa osób z niepełnosprawnościami do niezależnego życia i pełnego włączenia w społeczność lokalną, o którym mowa w art. 19 Konwencji ONZ o Prawach Osób z Niepełnosprawnościami, ratyfikowanej przez Polskę w 2012 r. Projekt jest na etapie uzgodnień międzyresortowych, opiniowania i konsultacji publicznych.

W Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej przygotowywane są dodatkowe rozwiązania legislacyjne, dotyczące osób z orzeczoną całkowitą niezdolnością do pracy i samodzielnej egzystencji, pobierających inne świadczenia niż renta socjalna. Opracowano założenia projektu ustawy o dodatku dopełniającym dla osób pobierających rentę z tytułu niezdolności do pracy i złożono wnioski o wpis projektu do Wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów. Zgodnie z ustaleniami Zespołu do Spraw Programowania Prac Rządu Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, zagadnienie to wymaga pogłębionej analizy. Obecnie trwają w tym zakresie uzgodnienia z Ministerstwem Finansów.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Łukasz Krasoń
Pełnomocnik Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych
Sekretarz Stanu
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/